

.....
MILJØMINISTERIET

Departementet

J.nr. M 1034-0775

Den 21. februar 2006

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 146 stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 3. februar 2006.

Spørgsmål nr. 146:

Hvilke konsekvenser vil det få for det samlede reduktionsmål 2008-12 i Kyotoaftalen, hvis Canada ikke opfylder sin del, og hvilke konsekvenser vil det få for den kommende budgetperiode (efter 2012), hvis hele Nordamerika i givet fald står uden for det internationale samarbejde om at leve op til FN's mål på klimaområdet?

Svar:

Industrilandenenes samlede udledninger i 1990 udgjorde 18,4 mia. tons CO₂-ækvivalent. Reduktionsforpligtelsen aftalt i Kyoto var på ca. 5,2% af denne udledning. Dette svarer til at industrilandene skulle nedbringe deres emissioner i 2008-2012 med 0,96 mia. tons. Heraf skulle USA have bidraget med reduktioner på 7% af deres emissioner i 1990 hvilket svarer til en reduktion på 0,35 mia. tons CO₂-ækvivalent, og Canada med 6% af deres emissioner i 1990 hvilket svarer til 0,036 mia. tons CO₂-ækvivalent. Industrilandene i øvrigt bidrager med reduktioner på 0,57 mia. tons CO₂ i 2008-2012.

Status for 2003 er, at USA og Canada begge lå betragteligt over 1990, nemlig USA 1,026 mia. tons CO₂-ækvivalent og Canada 0,145 mia. tons CO₂-ækvivalent over basisårsudledningerne.

Canadas indflydelse på det samlede resultat, ifald Canada meldte sig ud af Kyotoprotokollen, er alt i alt et problem af en størrelse svarende til 10% af problemet med at USA er udenfor. Canadas bidrag i 2008-2012, uanset om de overholder deres mål eller trækker sig og uanset en eventuel vækst i udledninger frem til 2008-2012, er alt i alt af begrænset omfang. Imidlertid kan det godt have en indflydelse på prisdannelsen på det internationale marked for reduktioner, hvis det holdes op mod det forholdsvis begrænsede marked for såkaldte projekt-kreditter (fra JI og CDM-projekter).

Angående post-2012 perioden har EU peget på, at industrilandene i 2020 bør stræbe mod reduktioner på 15-30% af udledningerne i 1990 på 18,4 mia. tons CO₂-ækvivalent, dvs. reduktioner på 2.8 til 5.6 mia. tons CO₂-ækvivalent. Hvis USA fortsat vælger at stå udenfor internationale aftaler om emissionsreduktioner vil det helt klart spille ind på det samlede resultat. Manglen på reduktions bidrag fra USA på 0,75 til 1,5 mia. tons samt en eventuel forøgelse af emissionerne i USA på op til 1 til 2 mia. tons CO₂-ækvivalent årligt i forhold til 1990, vil mindske industrilandenenes samlede emissionsreduktioner med 1 til 2.1 mia. tons CO₂-ækvivalent årligt.

Hvis hele Nordamerika vælger at stå udenfor en ny klimaafnate er det desto vigtigere, at de øvrige parter til Kyoto-protokollen fortsat arbejder for at ud-dybe det internationale klimasamarbejde bl.a. med henblik på at nå til enig-hed om øgede reduktionsmål. Dette vil være en forudsætning for globalt at fremme udviklingen og udbredelsen af ny teknologi, og for at fremme den nødvendige teknologiske omstilling til bæredygtig produktion og forbrug med større uafhængighed af fossile brændsler som mål.

Men som nævnt i spørgsmål nr. 144 er det vigtigt at understrege, at der ikke har været nogle officielle udmeldinger der tyder på, at Canada skulle være på vej ud af de internationale forpligtelser på klimaområdet.